

निशि चन्द्रयोगात् व्यापारः११ आराज्जमपास्य शब्दः ।
 पानीयपातः१२ शशिनं विशाध्य सौरेर्विक्रमं निशि
 पूर्ववत् व्यात् । मन्दं कुलात् प्रोक्ष्य रिपु१३र्विक्रमं रात्रौ
 भवेद्भूमिबिन्दोन्पुण्यात् । शौक्यं१४ विक्रमं निशि
 पूर्ववत् व्यादुपायः दृष्टं१५ शनितो विशोध्य । वामं
 निशि शं तु विशोध्य ग्यात् सयुगं विक्रमं निशि
 नृदरि१६५६ । अथोक्तः सूर्यमपास्य नक्त चन्द्र
 मृदुवात् शुक्रता१७ पुरोक्ता । कर्कातः शनिं प्रहृ
 व्याज्जन्म१८१९न्यथा निशि । पुण्याज्जनिं विशोध्य
 वामं निशि तु वज्रनम१९६ । चन्द्र वितादपास्योक्त
 सदा कल्याण्य२०सुक्तवत् । पुण्यादकर्मपास्यायं योगो
 दृष्टोऽन्यथा निशि । स्वनाथजीनं सहस्रं तदंशः
 स्त्रीयोदय्या । विहृतास्त्रिगत्या । तत्सद्वपाको दिव-
 सेहि लब्धः व्यात् तदंशायां तदसम्भवे वा । अथैषां
 कलाभिः । सोप्राटिमत्पदगमो यदि लग्नदशीं वीर्या-
 त्मनः सज्जपा यदि नेकतेऽहम् । नाथो बली रवि-
 शशिभित्तभेयदशीं पूर्यस्तु लग्नपवलस्य विचारयेत् ।
 पुण्यगोविन्देनो नो न हर्षस्यानमान्त्रितः । अवशोऽयं
 लग्नदशीं बली खलेऽसि चेत् पटे । स्वस्वामिना शुभ
 खगेः सहितं च दष्टं स्त्रीसी बली च यदि तत्सहस्य
 दृष्टिः । यत्स्वामिना शुभखगेन न युक्तदष्टं तत्सहस्यो
 न हि भवेदिति चिन्त्यमादो । अटमाधपतिना युते
 क्षित पापदग्नुतमपेक्षयाति तेः । सज्जपेऽपि विजयं
 प्रयाति तत् तम जन्मनि परदभीक्ष्यतान् । आदो
 जन्तानि सर्वेषां सहमानां बलायक्षम् । विदुश्च सन्धयो
 येषां तानि वषे विचारयेत् । सयवे पुण्यसहस्रे धम-
 सिर्द्धिर्धनागमः । शुभस्वामीक्षितयुते व्यत्यये व्यत्ययं
 विदुः । लग्नात् षष्ठादरिपुष्यं धर्मभान्धयोहरम् ।
 शुभस्वामिदशा प्रान्ते सुखधर्मादष्टसम्भवं । पापयुक्
 शुभदष्टं चेदशुभं प्राक् ततः शुभम् । शुभयुक्तं पापदष्ट-
 मतो शुभमवत् परे । यत्पादं पुण्यसहस्रे शुभ को
 वृत्ः शुभावहः । अनिष्टेऽस्मिन् शुभो नेति पुण्य-
 ादो विचारयेत् । अतो षष्ठादरिपुष्यसहस्रे पाप-
 णतं युतम् । पुण्यधर्माधिषोख्यं पत्यो दधे फलं
 तथा । सहमान्यविजानीत्यं सुतो वषे च चिन्त्येत् ।
 मान्यारिकजिह्वलूनां व्यत्ययादादिगेत् फलम् । यशो
 ऽभिधाने सहस्रे अनेन युतेक्षित सदृशधनो विनाशः ।
 पापार्जितस्याश्वतोषसि काशो बलीजसि कृष्ण कुच-

कीर्तिनाशः । कार्यसिद्धिसहस्रं युतं शुभैर्दृष्टुं धनि-
 लगं जयप्रदम् । सङ्करेऽथ शुभपापदष्टयुक्तं क्लेशतो जय
 पदीरितो बुधेः । कलिपद्म मिश्रखगदष्टमं युतं यदि पाप-
 मूथशिलगं कलेभ्यं तिसृ । अथ तत्र सौम्यसहितशको-
 किते जयमेति मिश्रदशितः कलिबन्धौ । विशाहसद्या-
 धिपशौखदष्टं युतं शुभैर्दृष्टुं धनिं तदाप्नुम् । कृत्या-
 तदा मिश्रसमेतदष्टं कटादथ करस्तीक्ष्णैर्न । आगा
 तदीयश्च षष्ठ्यदरिपुष्यविजितः सौम्ययुतेक्षितश्च । व्या-
 द्वाज्जिताध्याम्बरवाहनादिनाभः खलेष्वयुतितोऽतिदुः-
 खम् । मान्याधिपः पापयुतेक्षितश्च पापा ख्यं रोग-
 करो विचिन्त्यः । चेदित्यथाकी मृतिपेन खलुक्तदा
 भवेद्भीनवलेऽतिकटात् । स्वस्वामिधोख्यं लणभाजि-
 मान्यो नाथे सवीर्येऽदष्टवृत्त्यवर्जं । रोगस्तदा नैव
 भवेद्विमिश्रं युतेक्षित रोगभयमस्ति किञ्चित् । अथोक्तं
 शुभनाथदष्टसहितं इव्यागपात् सौख्यं पापैर्दृष्टुं च
 वित्तविलयं कृत्यादथो पापयुक् । सृष्टं च शुभेयशान-
 सहितं पूर्वं हि तज्जायनं पञ्चादर्थसहस्रं च सुसुखं व्यत्या
 हतो व्यत्ययः । रिपुदष्ट्या शिरोभीं तत्सङ्करादेर्धनक्षयः ।
 मितदष्ट्या जितयोगाङ्गनमानो यशः सुखम् । सत्-
 खाधिदष्टं युतमात्मजस्य लाभं सुखं यच्छति पुत्रसङ्ग ।
 पापान्वितं सौम्यखगेयशानं प्राग्दुःखं दुःखद्वयाय पञ्चात् ।
 पापान्वितं क्रूरकृतेशरामं नाशाय पुत्रस्य गतोजकीये ।
 अतो सुतेशः सहस्रेऽश्वरोऽष्टे पुत्रस्य लब्धौ शुभभिन्न-
 दष्टः । पिता सदीक्षितयुतं पतिदष्टयुक्तं तातस्य च-
 क्षति धनास्वरमानसौख्यम् । पत्यो गतौजसि मृती
 खलमणरीफे नाशः पितृवरदष्टे परदेशयानात् । शु-
 भेयशाले खलखेटयोगे गटप्रकोपः प्रथमे भङ्गान् स्वीत ।
 पञ्च तं सुखं विन्दति पूर्णवीर्यो नाथे नृपान्मानयशो-
 भित्तिः । बन्धनाख्यसहस्रं युतेक्षितं स्वायिना शुभ-
 खगे सुखाप्रये । राजगौरवयशोभराप्रयः पापशीलस्य-
 युते पटाक्षुत्तिः । शुभाशुभैर्दृष्टुं खलेष्वेत् कने-
 त्यशानं धनमाननागम् । पर्वे विधत्ते चरने शुभेयशाले
 सुखं राजनशास्त्रनाभम् । कर्मभावसहस्राधिपः शुभैः
 स्वामिना सुधुगिलो बनान्वितः । जेसवाजिगजभूमिला-
 भटः पापदष्टियुतितोऽशुभप्रदः । दध्वा वक्राः कर्म-
 वैकल्याणस्ते युक्ता दष्टाः शौरिणा ते विगेषात् । राव्य-
 भ्रंशः कोपनायक राजकर्मणो चेत् मशराफो खलेष ।
 सपदेष्टा सुदृष्टानं प्रिया शास्त्र युतिः क्षतिः । मीहो